

ordningen skal fortsætte. Der er ingen partier, der på noget tidspunkt efter valget har givet udtryk for, at der skulle rokkes ved efterlønsordningen. Så det er der fuld enighed om.

Men jeg forstår det bare ikke, når man nu i beslutningsforslaget har ændret den passus, som skulle pålægge regeringen at fremkomme med et ændringsforslag til loven.

Først og fremmest kan jeg ikke se, at det ville være i strid med forliget, for forligskredsen skal selvfølgelig godkende sådan et ændringsforslag. Men man har taget det ud og alene bedt om at få lavet en redegørelse, en analyse, som Folketinget får tilsendt, ud fra hvilken Folketinget dermed kan vurdere, hvorvidt der skal foretages forbedringer eller justeringer af efterlønsordningen, og det er bestemt ikke omfattet af et forlig.

Man kan da forhåbentlig aldrig komme så langt ud i det her. Folketing, at man kan lave forlig om, at man vil nægte hinanden at blive kloge. Den form for forlig hører da ikke virkeligheden til. Derfor har Socialdemokratiet med oprejst pande – for at imødekomme det tilsagn, som hr. Poul Nyrup Rasmussen gav i valgkampen – selvfølgelig mulighed for at stemme for forslaget. Og gør de det, er der jo flertal for det, for Dansk Folkeparti har jo erklæret, at de støtter beslutningsforslaget. Så jeg fatter simpelt hen ikke, hvorfor Socialdemokratiet i en sag, hvor der overhovedet ikke er tale om forligsbindinger, vælger at stemme sammen med regeringen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det kan næsten besvares med et modspørgsmål, for jeg vil gerne spørge hr. Ole Sohn, om ikke han deler den bekymring, som undertegnede og Socialdemokratiet har, når vi kan se, hvordan regeringen har håndteret de forlig, der tidligere har været; der bliver lavet angreb på hjørner og lunser her og dér. Jeg er fuldstændig enig med hr. Ole Sohn i, at efterlønsforliget skal bestå, og jeg er også glad for, at de andre partier, der var med til at stemme for det, har samme opfattelse.

Men hr. Ole Sohn må jo også erkende, at der er et voldsomt pres udefra fra organisationernes side om at ændre efterlønnen. Det er derfor, vi ikke ønsker at bidrage til den forvirring, der kan være om, hvorvidt der nu skal ændres på efterlønnen. Selv i aftes så vi erhvervsministeren fremlægge en plan, og da var det også til debat i medierne, om man så ikke skulle ændre på efterlønnen for at skabe et større arbejdskraftudbud.

Jeg synes, at SF i dag må kvittere for, at den håndtering, som Socialdemokratiet i 1998 havde af hele efterlønnen, har været med til at sikre, at vi har en efterlønsordning også i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil have lidt vanskeligt ved at kvittere for det, for pointen ved de ændringer, der fandt sted af efterlønsordningen, var jo desværre, at man har fået det skruet sådan sammen, at efterlønsordningen i dag ikke gavner de grupper, som den oprindeligt var tiltænkt, altså de ufaglærte, som på en eller anden forunderlig måde her i samfundet både har den dårligste løn og det hårdeste arbejde. De bliver straffet med den nye efterlønsordning, hvorimod højt placerede akademikere scorer, på den måde modellen er skruet sammen på.

Det var for at få løst op på det problem, at vi ønskede at få lavet den analyse, og jeg har ikke hørt nogen argumentere imod, at der er et reelt problem. Så jeg fatter simpelt hen ikke, at der ikke er almindelig enighed. Jeg forstår heller ikke, hvorfor regeringspartierne, Venstre og De Konservative, ikke ønsker at få ændret efterlønsordningen, sådan at det også igen bliver muligt for efterlønnere blandt de ufaglærte grupper at kunne tage timer i efterlønsperioden, for det vil jo netop imødekomme erhvervsministerens ønske om at få et større udbud af arbejdskraft.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Vi kunne have fået en meget fin debat, hvis de borgerlige partier også ville blande sig, men det har de jo for vane ikke at gøre i den slags spørgsmål. Så må vi jo klare det.

Jeg har det synspunkt, at SF faktisk lidt har fortrudt, at man ikke gik med i efterlønsforliget. Hvis det var sådan, at vi i dag sagde, at SF meget gerne måtte komme med i den forligskreds, så tror jeg, at SF var parat til det for på den måde at få indflydelse på fremtiden.

Kl. 10.55

Det, der er meget, meget centralt i det her, er jo, at den fleksible efterløn betyder, at det kan svare sig for alle at arbejde i efterlønsperioden. Derfor er der ingen, der taber ved det. Det, der er vigtigt at forstå, er – det må SF også erkende, hvis hr. Ole Sohn har tid – at man kommer til at stille en lang række af de her folk ulige, og jeg har nævnt forholdet omkring dem, der er ledige,